07/10/2020

Митрополит Киприан поздрави старозагорци по повод празника на града

СКЪПИ СТАРОЗАГОРЦИ,

УВАЖАЕМИ ЖИТЕЛИ НА ОБЩИНА СТАРА ЗАГОРА

И ГОСТИ НА ГРАДА

Преди 141 години на 23 септември 1879 година/ 5 октомври нов стил/ генерал-губернаторът на Източна Румелия Алеко Богороди , в присъствието на Търновския митрополит Климент, на областния управител Нестор Марков, на кмета на града Стефан Салабашев, тържествено полага основния камък на града.

Днес празнуваме новото Възкресение на нашия град. Възкресение, което е

плод на духа и кръвта на нашите светли предци. Дух, носещ в себе си величие и истинска любов към Отечеството. Св.апостол Павел казва: „ А сега оставят тия три: вяра, надежда и любов, но по-голяма от тях е любовта“ /1Кор.13:13/.

Видимият изказ на тази християнска любов е саможертвата. Нашите майки и деди са я носили неотменно в сърцата си през вековете на робство и страдания. Съхранявали са я заедно със свещта на надеждата, винаги горяща в сърцата им с пламъка на вярата. Градът ни преминава през горнило от болки – хиляди наши съграждани са убити заради вяра и род, а самият той опожарен и превърнат в пепелище.

Това е пътят на старозагорци към Голгота, пътят на саможертвата. Нашите предци са знаели, че само в края му могат да получат благодатта на Възкресението. Затова го извървяват с истинско достойнство, за да я има днешната Стара Загора – ведра, пълнокръвна и обаятелна, със забързания си делник и пъстротата на хората в нея, с чийто труд, интелект и воля се гради съвременният и европейски делник. Градът на мъчениците и страдалците, мястото, където се водят знакови кръвопролитни битки на Освободителната война, сега е град на мира, съзидан с много светлина в своите дълги и прави улици.

Ние, днешните старозагорци, можем да се гордеем, че сме част от пъстрото му битие. Да осъзнаем, че празникът му е и наш. Да си спомним с благодарност към предците си, полагали отново и отново тухли в темелите му. И да им подражаваме както в съзидателните усилия, така и във вярата им, необходима ни особено сега.

Следвайки ги, да помолим Всеподателя Бога да отвори сърцата ни, за да се възроди усетът за съпричастност с другия и неговите различия. Днешният празник, денят на прекрасния ни град Стара Загора, е повод отново да си припомним, че сме силни само тогава, когато сме заедно в православната си вяра, когато народът ни с едно сърце и една душа търси Бога и с Негова помощ преодолява стръмнини и изпитания, теготи и болки. Животът и родната ни история са доказали силата на българското сърце, на духа ни, вечен като Майка България.

Божието благословение да пребъде над всички Ви!

Честит и благословен празник на всички чеда на слънчева и красива Стара Загора, перлата на равна Тракия!

+Старозагорски митрополит Киприан

— bg-patriarshia.bg